

4. NEDĚLE PO SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

2. třída – barva zelená

Tato neděle nás vybízí, abychom ve všech „*utrpeních tohoto času*“ (Ep.), nepřestali důvěřovat v Boha. On je naše světlo a spása, koho bychom se báli, jak o tom zpívá David v žalmu 26, v introitu. Vždyť on sám, když Izraelity obklíčil tábor Filišťanů, „*ve jménu Hospodinově*“ (1 Sam 17, 45) se postavil Goliášovi. Vypráví o tom také čtení v dnešní modlitbě matutina. - V prvním čtení hovoří sv. Pavel o „*porobě porušení*“, které zažíváme i my ve své tělesnosti. Přesto „*všechna utrpení tohoto času*“ se relativizují v pohledu na budoucí slávu. - Zástupy se hrnou k Ježíšovi nikoliv jen tak, ale aby slyšely Boží Slovo - vždyť touží po „*světle a spáse*“ (Intr.). Pán Ježíš učí z Petrovy loďky a jeho ustanovuje rybářem lidí. Není náhodou, že dnešní neděle s tímto úryvkem Evangelia připadá do doby poblíž svátku sv. Petra a Pavla (29. června). Tajemná slova „*Duc in altum!*“ (Lk 5, 4) mohou znamenat nejen výzvu k rybolovu v hlubších vodách („*Zajeď na hlubinu!*“), ale symbolizují také poslání sv. Petra rozložit síť a vytáhnout v nich vzhůru Kristovy rybky z moře tohoto světa ke světlu („*Vyved' vzhůru!*“). Vždyť slovo *altum* může znamenat jak „*hluboko*“ tak i „*vysoko*“. Kdo poznal Krista jako sv. Petr, ten padne Pánu k nohám - a Ježíš jej naplní svým světlem.

Introitus – vstupní antifóna Žalm 26, 1 a 2

DOMINUS illuminatio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo? qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt. Ps. *ibid.*, 3 Si consístant advérsus me castra: non timébit cor meum. V. Glória Patri.

Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál? Hospodin je záchrana mého života, před kým bych se trásl? Moji nepřátelé, kteří mě obklíčují, slábnou a padají. Žalm 26, 3 I kdyby se proti mě utábořilo vojsko, mé srdce se nebude bát. V. Sláva Otcí.

Oratio – vstupní modlitba

Da nobis, quæsumus, Dómine: dut et mundi cursus pacífice nobis tuo órđine dirigátur; et Ecclesia tua tranquilla devotióne lætétur. Per Dóminum.

Dej nám, prosíme, Pane, ať běh světa je pro nás tvým řádem pokojně řízen a tvá Církev se raduje z pokojné zbožnosti. Skrže našeho Pána Ježíše Krista.

Lectio – čtení Řím 8, 18-23

Lectio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános. Fratres: Existimo, quod non sunt condignæ passiones huius témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectatio creatúre revelatióne filiórum Dei expéctat. Vanitati enim creatúra subiecta est, non volens, sed propter eum, qui subiécit eam in spe: quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiόνis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Scimus enim, quod omnis creatúra ingemiscit et párturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habétes: et ipsi intra nos géimus, adoptiόνem filiórum Dei exspectántes, redemptiόνem córporis nostri: in Christo Iesu, Dómino nostro.

Čtení z listu sv. apoštola Pavla Římanům. Bratři, jsem přesvědčen, že utrpení tohoto času se nedají srovnat s budoucí slávou, která se zjeví na nás. Celé tvorstvo nedočkavě čeká, až se Boží synové zjeví ve slávě. Vždyť tvorstvo bylo podrobeno nicotnosti, ale ne z vlastní vůle, nýbrž kvůli tomu, který ho podrobil. Zůstala však tvorstvu naděje, že i ono bude vysvobozeno z poroby porušení a dosáhne svobody ve slávě Božích dětí. Víme přece, že celé tvorstvo zároveň sténá a spolu trpí až doposud. A není samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř naříkáme a očekáváme své přijetí za syny, vykoupení našeho těla, v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Graduale Žalm 78, 9 a 10

Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? **✠** Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Odpusť nám, Pane, naše hříchy. Proč mají říkat pohanské národy: „Kdepak je ten jejich Bůh?“ **✠** Pomož nám, Bože, náš Spasiteli, pro čest svého jména nás vysvobod.

Allelúia, allelúia. *Ů. Ps. 9, 5 et 10*
Deus, qui sedes super thronum,
et iúdicas æquitátem: esto refú-
gium páuperum in tribulatióne.
Allelúia.

Evangelium *Lk 5, 1-11*

Sequéntia sancti Evangélie se-
cúndum Lucam. In illo tém-
pore: Cum turbæ irrúerent in
Iesum, ut audírent verbum Dei,
et ipse stabat secus stagnum
Genésareth. Et vidit duas naves
stantes secus stagnum: piscatóres
autem descénderant et lavábant
rétia. Ascéndens autem in unam
navim, quæ erat Simónis, rogávit
eum a terra redúcere pusíllum.
Et sedens docébat de navícula
turbas. Ut cessávit autem loqui,
dixit ad Simónem: Duc in altum,
et laxáte rétia vestra in captúram.
Et respóndens Simon, dixit illi:
Præcéptor, per totam noctem
laborántes, nihil cépimus: in
verbo autem tuo laxábo rete. Et
cum hoc fecíssent, conclusérunt
píscium multitudínem copiósam:
rumpebátur autem rete eórum.
Et annuérunt sóciis, qui erant
in ália navi, ut venírent et adiu-
várent eos. Et venérunt, et imple-
vérunt ambas navículas, ita ut
pæne mergeréntur. Quod cum
vidéret Simon Petrus, prócidit
ad génu Iesu, dicens: Exi a me,
quia homo peccátor sum, Dó-
mine. Stupor enim circumdède-
rat eum et omnes, qui cum illo

Aleluja, aleluja. *Ů. Žalm 9, 5 a 10*
Bože, ty sedíš na trůnu a soudíš
spravedlivě, buď útočištěm ubo-
hých a v soužení. Aleluja.

Pokračování sv. Evangelia podle
Lukáše. Za onoho času, když Je-
žíš stál u Genezaretského jezera,
lidé se na něho tlačili, aby slyše-
li Boží slovo. Tu spatřil u břehu
stát dvě lodě. Rybáři z nich vy-
stoupili a prali sítě. Vstoupil na
jednu z těch lodí, která patřila
Šimonovi, a požádal ho, aby tro-
chu odrazil od břehu. Posadil se
a z lodi učil zástupy. Když přestal
mluvit, řekl Šimonovi: »Zajeď na
hlubinu a spusťte síť k lovení!«
Šimon mu odpověděl: »Mistře,
celou noc jsme se lopotili, a nic
jsme nechytli. Ale na tvé slovo
spusťm síť.« Když to udělali,
zahrnuli veliké množství ryb,
že se jim síť téměř trhaly. Dali
znamení společníkům v druhé
lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti
přijeli. Naplnili obě lodě, až se
potápěly. Když to Šimon Petr vi-
děl, padl Ježíšovi k nohám a řekl:
»Pane, odejdi ode mě: jsem člo-
věk hříšný!« Zmocnil se ho totiž
úžas - a také všech jeho společ-
níků - nad tím lovem ryb, kte-
ré chytli; stejně i Zebedeových
synů Jakuba a Jana, kteří byli
Šimonovými druhy. Ježíš řekl Ši-
monovi: »Neboj se! Od nynějška

erant, in captúra píscium, quam budeš lovit lidi.« Přirazili s loď-
céperant: simíliter autem Iacó- mi k zemi, nechali všeho a šli za
bum et Ioánnem, filios Zebedáei, ním.
qui erant sócii Simónis. Et ait ad Simónem Iesus: Noli timére: ex hoc
iam hómines eris cápiens. Et subdúctis ad terram návibus, relíctis
ómnibus, secúti sunt eum. Credo.

Offertorium – antifona k obětování *Žalm 12, 4-5*

Illúmina óculos meos, ne un- Osviť mé oči, abych neupadl do
quam obdórmiam in morte: ne spánku smrti, aby můj nepřítel
quando dicat inimícus meus: neřekl: zdolal jsem ho.
Præválui advérsus eum.

Secreta – tichá modlitba

Oblatió nibus nostris, quæ- Prosíme, Pane, přijmi na usmí-
sumus, Dómine, placáre ření naše obětní dary a ve své
suscéptis: et ad te nostras étiam dobrotivosti přiměj naši, třebas
rebélles compéllé propítius vo- vzpurnou vůli, ať jde za tebou.
luntátes. Per Dóminum. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Preface o Nejsvětější Trojici.

Communio – antifona k přijímání *Žalm 17, 3*

Dóminus firmaméntum meum, Pán je má tvrz, mé útočiště a můj
et refúgium meum, et liberátor osvoboditel; můj Bůh a můj po-
meus: Deus meus, adiútor meus. mocník.

Postcommunio – modlitba po přijímání

Mystéria nos, Dómine, quæ- Prosíme, Pane, ať nás přija-
sumus, sumpta puríficent: tá Mystéria očistí a svou mocí
et suo múnere tueántur. Per ochrání. Skrze našeho Pána Ježí-
Dóminum. še Krista.